

**J. Oskar Andersen:** Den højtærede Minister ved meget vel, hvorledes man maatte gaa frem med Hensyn til Menigheden i Vaalse. Den Gang var der Tale om et særligt Punkt med Hensyn til Kirkens Lære, her er Tale om et Punkt, som griber ind i Menighedernes Ordning. Her vil akkurat det samme være Tilfældet, at det vil være Tvang overfor den øvrige Kirke, hvis den enkelte Menighed kunde gennemføre, om jeg saa maa sige, ved Statens Magt en Ordning, som var den øvrige Kirke, fuldkommen fremmed, som var ny, og som vilde virke splittende.

**Justitsministeren (Zahle):** Der øves ikke nogen Tvang mod nogen, men den rette og gode Frihed kommer til at raade, naar enhver Menighed, som ønsker at faa en kvindelig Præst, kan faa en saadan, forsaavidt kvalificerede Ansøgere er til Stede, og naar de Menigheder, som ønsker at faa en mandlig Præst, kan faa en saadan. Det giver lige Ret for alle Menigheder og ikke Tvang overfor nogen. Derimod er det ærede Medlem en Tilhænger af kirkelig Tvang og Lovens Tvang overfor Menigheder, som ønsker at faa en kvindelig Præst.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af Fuldmyndighedsalderen.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3055).

Sagen sattes til Forhandling.

**Kirk:** Forsaavidt man har begrundet nærværende Lovforslags Fremkomst paa dette Tidspunkt med, at Grundlovsforslaget nedsætter Valgrets alderen til Folketinget til 21 Aar, kunde Partiet Venstre efter den Stilling, det har indtaget til sidstnævnte Spørgsmaal, være tilbøjelig til at mene, at Sagens Fremme ikke er stærkt paakrævet lige i Øjeblikket, og at der kunde være Grund til at afvente Fremkomsten af det Lovforslag vedrørende personretlige Forhold i Almindelighed, som vil blive Frug-

ten af den skandinaviske Familieretskommissions Arbejde. Vi maa imidlertid erkende, at da Fuldmyndighedsalderen i Sønderjylland er 21 Aar, er der som i Bemærkningerne til Lovforslaget anført god Anledning til at tage Sagen under Overvejelse, og vi er derfor fra vor Side rede til en velvillig Behandling.

Der er indenfor Partiet nogen Stemning for ikke at lade Fuldmyndighedsalderen indtræde uden videre, naar en Person opnaar 21-Aarsalderen, men at give enhver, som er fyldt 21 Aar, Adgang til at opnaa Fuldmyndighed, naar han kan erholde sine Forældres eller sin Værges Tilslutning og sin Kommunalbestyrelses anbefaling. Beviset for, at Retten til at være fuldmyndig var opnaaet, maatte vel saa erhverves ved Henvendelse til Øvrigheden. For mit eget Vedkommende vil jeg ikke skjule, at jeg kan stemme for Lovforslaget, som det foreligger, og der er vel ogsaa en Del af mine Partifæller, som vil være rede dertil.

Danmark er, saa vidt jeg ved, det eneste Land, hvor man kender Kuratelinstitutionen. Jeg har aldrig rigtig kunnet forsone mig med denne Institution eller indse, at den gjorde synderlig Nytte; hvis man nu gaar med til at nedsætte Fuldmyndighedsalderen til 21 Aar, vil det jo kun være fra det 18de til det 21de Aar, en Person skal have Kurator. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke kunde tænke sig, at man helt afskaffede Kuratelinstitutionen, saaledes at den formueretlige Umyndighed vedvarede til det 21de Aar. Det kunde paa Forhaand se ud, som om det var et Tilbageskridt; men ligesom jeg tror, at Forholdet er saaledes i alle fremmede Lande, maa man ikke overse, at den personretlige Myndighed fremdeles skulde opnaas, naar vedkommende fyldte 18 Aar, og Adgangen til at disponere over selverhvervet Gods — det er jo det, som særlig har Betydning — skulde naturligvis ogsaa fremdeles være forbeholdt den unge.

Jeg vil endvidere anse det for rigtigt, at man tog op til Overvejelse Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Grund til fremdeles at lade Enker, fraskilte Hustruer og fraseparerede Hustruer være fuldmyndige uden Hensyn til Alder. Det er en Retsregel, som er vokset frem af Praksis, men det vil vist være uhyre vanskeligt at begrunde den.

Endelig vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at der vel var Grund til at tage under Overvejelse, om vi fremdeles skal beholde Reglerne i Danske Lov 3—17—41 om, at Enker frit kan tage sig